

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 195/05-44

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. februára 2006 v senáte zloženom z predsedu Jána Mazáka a zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Alexandra Bröstla o sťažnosti Ing. K. M., bytom B., t. č. v Rakúsku, zastúpeného advokátom JUDr. T. P., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Sekcie justičnej polície Policajného zboru, odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti pri Ministerstve vnútra Slovenskej republiky v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: VKE-6/30-1998 a postupom Krajskej prokuratúry v Bratislave v konaní sp. zn. 1 Kv 35/99 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. K. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Sekcie justičnej polície Policajného zboru, odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti pri Ministerstve vnútra Slovenskej republiky v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: VKE-6/30-1998 a postupom Krajskej prokuratúry v Bratislave v konaní sp. zn. 1 Kv 35/99 porušené bolo.

2. Sekcii justičnej polície Policajného zboru, odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti pri Ministerstve vnútra Slovenskej republiky v Bratislave, v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: VKE-6/30-1998 a Krajskej prokuratúre v Bratislave v konaní sp. zn. 1 Kv 35/99 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. K. M. **n e p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie.

4. Sekcia justičnej polície Policajného zboru, odbor vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti pri Ministerstve vnútra Slovenskej republiky v Bratislave a Krajská prokuratúra v Bratislave **s ú p o v i n n é** uhradiť spoločne a nerozdielne Ing. K. M. trovy právneho zastúpenia 9 340 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsať slovenských korún) na účet advokáta JUDr. T. P., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 3. mája 2004 doručené podanie Ing. K. M., bytom B., t. č. v Rakúsku (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. T. P., B., ktoré bolo označené ako „*sťažnosť pre priet'ahy v prípravnom konaní*“. Keďže z podania jednoznačne nevyplývali niektoré jeho náležitosti, ústavný súd vyzval 2. júna 2004 sťažovateľa na jeho doplnenie. Sťažovateľ ústavnému súdu doručil 14. júna 2004 doplnenie svojho podania. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Sekcie justičnej polície Policajného zboru, odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti pri Ministerstve vnútra Slovenskej republiky v Bratislave (ďalej len „odbor vyšetrovania“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: VKE-6/30-1998 a postupom Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní sp. zn. 1 Kv 35/99.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol:

«Sťažnosť sa týka trestného stíhania navrhovateľa, ktoré je v štádiu prípravného konania. U vyšetrovateľa má číslo: ČVS: VKE-6/30-1998 a na Krajskej prokuratúre má číslo: I Kv 35/99...

V danom prípade bolo začaté trestné stíhanie sťažovateľa pred piatimi rokmi dňa 11. 4. 1999 a vec je dodnes v štádiu prípravného konania... Je pravdou, že v danom prípade vyšetrovateľ postupne rozširoval obvinenia a tým by mohol vysvetľovať dĺžku trvania vyšetrovania. Názor obhajoby je ale taký, že orgány prípravného konania videli, že v základnej kauze privatizácie kúpeľov niet dôkazov o trestnosti a preto sa účelovo začali stíhať rôzne ekonomické kauzy z kúpeľov (na ktoré tiež niet dôkazov). Preto zastávame stanovisko, že rozširovanie stíhaných skutkov neodôvodňuje päťročné trvanie prípravného konania.

Tiež je pravdou, že prokuratúra podala po dvoch rokoch obžalobu na súd, ale táto bola vrátená na došetrenie práve z dôvodu nedostatočnosti dôkazov a porušovania práv obhajoby krajským súdom. Prokuratúra namiesto toho, aby uznala nedobrá prácu prípravného konania, podala proti uzneseniu krajského súdu zo 14. 9. 2001 sťažnosť, o ktorej potom musel rozhodovať Najvyšší súd SR, ktorý uznesením z 28. 8. 2002 sťažnosť prokurátora zamietol a tým potvrdil správnosť predošlého rozhodnutia krajského súdu.

Pri posúdení prieťahov v prípravnom konaní neuznávame, že časť z plynutia času zabralo súdne konanie. Na súd bola podaná nepodložená obžaloba, ktorá svedčila o zlej práci orgánov. Preto aj zdržanie veci na súde zapríčinili orgány prípravného konania.

Prieťahy nemožno vidieť iba v porovnávaní plynutia času a počtu úkonov. Treba vidieť tiež účelnosť úkonov. Ako sme uviedli, predmetné trestné stíhanie sa začalo na základe mediálno-politickej predstavy trestnosti a následne sa „hľadali dôkazy“. Zjavne neexistovala podložená vyšetrovacía verzia, podľa ktorej by vyšetrovateľ postupoval. Naopak, vyšetrovateľ vypočúval z Fondu národného majetku a z P. kúpeľov svedkov naslepo. Dôkazom toho je, že mnohí títo svedkovia nevedeli o veci vôbec nič. Preto za konanie s prieťahmi považujeme aj také konanie, ktoré nekoncepčne a neobjektívne síce dôkazy vykonáva, ale tieto sú absolútne nedostačujúce a pritom uplynú dlhý čas. V tom zmysle zaujal už aj Ústavný súd podobné stanovisko napr. v nálezoch I. 10/98, II. 64/99, I. 98/99, I. 159/02...»

V doplnení svojej sťažnosti doručenom ústavnému súdu 14. júna 2004 sťažovateľ uviedol:

„... Po vrátení veci súdom do prípravného konania nevykonali za dlhý čas orgány prípravného konania primeraný počet úkonov, čím opäť pokračovali v prieťahoch. Krajský súd rozhodoval 14. 9. 2001. Namiesto toho, aby orgány prípravného konania, v tomto prípade prokuratúra, rešpektovali názor súdu, bol podaný nedôvodný opravný prostriedok, v dôsledku ktorého vo veci rozhodoval Najvyšší súd 28. 8. 2002, ktorý sťažnosť prokuratúry zamietol. To je dôkaz nedôvodnosti sťažnosti prokuratúry, ktorá spôsobila ďalší ročný prieťah. Po rozhodnutí Najvyššieho súdu za ďalšie skoro 2 roky orgány prípravného konania vykonali dožiadanim v zahraničí výsluch svedka, výsluch obvineného a nariadili znalecké dokazovanie. Na výsluchy zo zahraničia sa dlho čakalo, ale počas tejto doby orgány prípravného konania nevykonávali dôkazy. Dôkaz prieťahov vo forme nevykonávania dôkazov, teda nečinnosti sa nedá podať. Ide o tvrdenie, ktoré sa dá preukázať iba kontrolou spisu, z ktorej bude evidentné, že neboli vykonávané ďalšie dôkazy, aspoň nie spôsobom podľa tr. por. s vedomím obhajoby.

V princípe dôvod sťažnosti spočíva v tom, že trestné orgány vzniesli nepodložené obvinenie a následne za vyše 5 rokov nedokázali zhromaždiť usvedčujúce dôkazy.“

Sťažovateľ v podaní doručenom ústavnému súdu 20. júna 2005 oznámil ústavnému súdu novú skutočnosť, ktorá má podľa neho vplyv na posúdenie prieťahov v konaní:

„Trestné orgány v prípravnom konaní dali vypracovať znalecký posudok znalcovi Ing. M. M., ktorý mal preukazovať trestnú činnosť obvineného. Vyšetrovateľ ustanovil znalca uznesením z 12. 2. 2004 a znalec dodal posudok 10. 12. 2004. Obhajoba súkromne iniciovala vypracovanie kontrolného posudku Inštitútom ekonomického znelectva a expertíz Ekonomickej univerzity v Bratislave. Tento posudok na jednej strane potvrdil legálnosť konania obvineného stanovenú už predošlými posudkami obhajoby a na druhej strane vyslovil úplnú nekompetentnosť posudku Ing. M.. Vyšetrovateľ tohto znalca ustanovil v rozpore s jeho špecializáciou a posudok je nepoužiteľný. Pritom má tvoriť jadro dôkazov po vrátení prvej obžaloby a veci do prípravného konania.

Z uvedeného je evidentné, že vyšetrovateľ vykonal neefektívny dôkaz, ktorého vykonanie trvalo skoro rok a posudok je nepoužiteľný.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a po jej prerokovaní vydal nález, ktorým vysloví, že „*subjekty, proti ktorým sťažnosť smeruje:*

1. Ministerstvo vnútra SR, sekcia justičnej polície PZ, odbor vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Bratislava v konaní ČVS: VKE-6/30-1998 a Krajská prokuratúra Bratislava v konaní sp. zn. 1 Kv 35/99 porušili právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2) Ústavy SR.

2. Ministerstvu vnútra SR, sekcii justičnej polície PZ, Odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Bratislava v konaní ČVS: VKE-6/30-1998 a Krajskej prokuratúre Bratislava v konaní sp. zn. 1 Kv 35/99 sa prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. Navrhovateľovi Ing. K. M. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 200.000,- Sk, z ktorých 100.000,- Sk je povinné vyplatiť mu Ministerstvo vnútra, sekcia justičnej polície PZ, odbor vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Bratislava do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu a 100.000,- Sk je povinná vyplatiť mu Krajská prokuratúra v Bratislave do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a keďže nezistil dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona, rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 195/05-17 z 2. septembra 2005 o jej prijatí na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 20. septembra 2005 sťažovateľa, riaditeľa odboru vyšetrovania a krajského prokurátora krajskej prokuratúry, aby sa vyjadrili k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a ostatných dvoch zároveň vyzval, aby sa vyjadrili aj k sťažnosti.

Právny zástupca sťažovateľa v odpovedi na výzvu oznámil ústavnému súdu listom z 23. septembra 2005 (doručeným ústavnému súdu 26. septembra 2005), že súhlasí s tým, aby sťažnosť bola prerokovaná bez ústneho pojednávania.

Vo vyjadrení k sťažnosti z 11. októbra 2005 (doručenom ústavnému súdu 17. októbra 2005) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky okrem iného uviedlo:

«Trestná vec proti obvinenému Ing. K. M. ... stíhanému pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a) ods. 4 Trestného zákona v znení zákona č. 248/1994 Z. z. a trestný čin zneužívania informácií v obchodnom styku spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 128 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Trestného zákona bola vedená na Odbore vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Sekcie vyšetrovania a Kriminalisticko-expertíznych činností Policajného zboru SR a následne na Odbore boja proti korupcii v Bratislave pod ČVS: VKE-6/30-1998.

Uznesením vyšetrovateľa odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Sekcie justičnej polície Policajného zboru Slovenskej republiky v Bratislave pod ČVS: VKE-6/30-98 zo dňa 7. 4. 1999 bolo vznesené obvinenie Ing. K. M. za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a) ods. 4 Trestného zákona v znení zákona č. 248/1994 Z. z.

Uznesením vyšetrovateľa odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Sekcie justičnej polície Policajného zboru Slovenskej republiky v Bratislave pod ČVS: VKE-6/30-98 zo dňa 1. 10. 1999 bolo vznesené obvinenie Ing. K. M. a spol. za trestný čin zneužívania informácií v obchodnom styku v spolupáchatelstve § 9 ods. 2 k § 128 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a za trestný čin podvodu v spolupáchatelstve podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v znení zákona č. 248/1994 Z. z.

Uznesením vyšetrovateľa odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Sekcie justičnej polície Policajného zboru Slovenskej republiky v Bratislave pod ČVS: VKE-6/30-98 zo dňa 7. 12. 1999 bolo vznesené obvinenie Ing. K. M. a spol. za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 Trestného zákona v znení zákona č. 248/1994 Z. z...

Návrh na podanie obžaloby podľa § 166 ods. 3 Trestného poriadku na obvineného Ing. K. M. a spol. pre uvedené trestné činy bol podaný dňa 14. 4. 2000 a prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave dňa 30. 11. 2000 pod č. 1 Kv 35/99 podal podľa § 176 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu.

Predseda senátu Krajského súdu v Bratislave uznesením zo dňa 14. 9. 2001 pod č. 1 T 51/00 podľa § 188 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku vrátil trestnú vec obv. Ing. K. M. a spol. prokurátorovi Krajskej prokuratúry v Bratislave na došetrenie, proti ktorému rozhodnutiu prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave podal sťažnosť dňa 29. 11. 2001.

Sťažnosť prokurátora Krajskému súdu v Bratislave zamietol v zmysle § 148 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dňa 28. 8. 2002 pod č. 4 To 59/2001 Najvyšší súd SR. Dňa 10. 2. 2003 zaslal Krajský prokurátor v Bratislave vec na došetrenie.

Na základe pokynu Krajského prokurátora v Bratislave z 10. 2. 2003, ktorý bol totožný s uznesením Najvyššieho súdu SR z 28. 8. 2002 pod č. 4 To 59/2001 a uznesením Krajského súdu v Bratislave z 14. 9. 2001 pod č. 1 T 51/00 bolo vykonané došetrenie, ktorého úlohou bolo odstránenie vytýkaných procesných nedostatkov a pochybení pri uplatňovaní práva obvineného zakotvených v ustanovení § 33 Tr. poriadku, ako aj práva zúčastniť sa na procesných úkonoch prostredníctvom obhajoby a to vykonaním výsluchu obvineného Ing. K. M., ktorý sa podľa tvrdenia súdu zdržiaval legálne v Rakúsku s platnými cestovnými dokladmi, vôbec sa neskrýval a nevyhýbal sa tak trestnému konaniu, prostredníctvom právnej pomoci, zopakovaním výsluchov svedkov a vykonaním ďalších požadovaných úkonov a dôkazov najmä pribratím znalca z odboru ekonomiky podnikania, odvetvia finančníctvo.

Dňa 30. 4. 2003 bola na Krajskú prokuratúru v Bratislave zaslaná žiadosť o právnu pomoc z Rakúska k doručeniu uznesení o vznesení obvinenia obv. Ing. K. M. a vykonanie jeho výsluchu.

Dňa 14. 5. 2004 bol Okresným súdom v D., Rakúsko vykonaný výsluch obvineného Ing. K. M., na ktorom obvinený Ing. K. M. využil svoje právo a nevypovedal. Zároveň bol sudca v priebehu výsluchu vyšetrovateľom Odboru boja proti korupcii Bratislava požiadaný o doručenie uznesenia pod ČVS: VKE-6/30-1998 z 14. 5. 2004, ktorým bolo podľa § 163 ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku rozšírené obvinenie Ing. K. M. za trestný čin zneužívania informácií v obchodnom styku v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 k § 128 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a trestný čin podvodu v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v znení zákona č. 248/1994 Z. z., nakoľko v priebehu vyšetrovania vyšlo najavo, že obvinený Ing. K. M. spáchal pred vznesením obvinenia ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia pod ČVS: VKE-6/30-98 zo dňa 1. 10. 1999 nevzťahovalo.

Nakoľko sudca Okresného súdu v D., Rakúsku neumožnil doručenie uznesenia z 14. 5. 2004, bola dňa 31. 5. 2004 opätovne zaslaná na Krajskú prokuratúru žiadosť o právnu pomoc z Rakúska ku jeho doručeniu a následnému vykonaniu výsluchu obvineného Ing. K. M. v zmysle predmetného uznesenia.

Opakovaný výsluch obvineného Ing. K. M. bol vykonaný sudcom Okresného súdu v D., Rakúsko dňa 18. 11. 2004, obvinený využil svoje právo a nevypovedal.

Uznesením vyšetrovateľa Odboru boja proti korupcii v Bratislave pod ČVS: VKE-6/30-1998 zo dňa 12. 2. 2004 bol podľa § 105 ods. 1 Trestného poriadku pribratý znalec z odboru ekonomiky a podnikania odvetvie účtovníctvo zapísaný v zozname znalcov Krajského súdu v Trnave Ing. M. M., ktorý dňa 9. 12. 2004 podal znalecký posudok a dňa 21. 12. 2004 bol vyšetrovateľom vykonaný jeho výsluch za prítomnosti obhajcu obv. Ing. K. M. JUDr. T. P.. Vypracovaniu záveru znaleckého posudku predchádzalo vykonanie zaistenia účtovných dokladov v zmysle § 78 Trestného poriadku v dňoch 6. 8. 2004 a 28. 9. 2004.

V čase od 17. 1. 2005 do 18. 2. 2005 bolo so siedmimi obvinenými a ich obhajcami vykonávané preštudovanie vyšetrovacieho spisu podľa § 166 ods. 1 Trestného poriadku a dňa 18. 2. 2005 bol originál vyšetrovacieho spisu ČVS: VKE-6/30-1998 zaslaný na Úrad špeciálneho prokurátora v Bratislave s návrhom na podanie obžaloby podľa § 166 ods. 3 Trestného poriadku. Predmetný spisový materiál obsahuje 6155 listov.

Došetrenie bolo vykonané len v rozsahu pokynu Krajského prokurátora v Bratislave a teda uznesenia Najvyššieho súdu SR z 28. 8. 2002 pod č. 4 To 59/2001 a uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 14. 9. 2001 pod č. 1 T 51/00.

Ing. K. M. prostredníctvom svojho právneho zástupcu JUDr. T. P. vo svojej sťažnosti nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval, že vyšetrovateľ svojou nečinnosťou spôsobil vo vyšetrovanej veci neodôvodnené prietahy. Jeho presvedčenie, ktoré vyjadril vo svojej sťažnosti vychádza z jeho subjektívneho poznania. Objektívne sa dajú prietahy zistiť a preukázať len dôslednou kontrolou spisového materiálu. Nadriadený orgán vykonal dňa 6. 10. 2005 kontrolu spisu a nezistil zo strany konajúceho vyšetrovateľa žiadne prietahy.

Vyšetrovateľ Odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Sekcie vyšetrovania a Kriminelisticko-expertíznych činností Policajného zboru SR a neskôr Odboru boja proti korupcii v Bratislave postupoval pri vyšetrovaní v zmysle Trestného poriadku, uplatňujúc pri vyšetrovaní základné zásady trestného konania vyjadrené v § 2 Trestného poriadku.

V zmysle § 2 ods. 3 Trestného poriadku, prokurátor je povinný stíhať všetky trestné činy o ktorých sa dozvedel, výnimky sú prípustné len podľa zákona alebo podľa vyhlásenej

medzinárodnej zmluvy (zásada legality). Neobstojí tvrdenie Ing. M., že: „Orgány prípravného konania videli, že v základnej kauze privatizácie kúpeľov niet dôkazov o trestnosti a preto sa účelovo začali stíhať rôzne ekonomické kauzy z kúpeľov (na ktoré tiež niet dôkazov). Preto zastávame stanovisko, že rozširovanie stíhaných skutkov neodôvodňuje päťročné trvanie prípravného konania)“.

Podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku ak je na podklade zistených skutočností dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, vydá vyšetrovateľ alebo policajný orgán bez meškania uznesenie, že sa táto osoba stíha ako obvinený. Výraz „dostatočne“ nasvedčuje, že sa nevyžaduje istota, ale stačí dostatočne odôvodnená pravdepodobnosť.

Podľa § 163 ods. 3 Trestného poriadku, ak v priebehu vyšetrovania vyjde najavo, že obvinený spáchal ďalší skutok, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, vznesie vyšetrovateľ alebo policajný orgán obvinenie aj pre tento ďalší skutok.

Z hore uvedenej chronológie postupného rozširovania trestného stíhania, je pritom zjavné, že práve táto skutočnosť (odhliadnuc od doby kedy spisový materiál bol ukončený NPO dňa 14. 4. 2000 až po dobu, kedy bol prokurátorom vrátený vyšetrovateľovi na doplnenie vyšetrovania dňa 10. 2. 2003) zapríčinila, že doba prípravného konania trvala tak dlho, ako v skutočnosti trvala...

Ani kontrolou časti spisového materiálu obsahujúceho listinné materiály zadovážené vyšetrovateľom po vrátení spisového materiálu na došetrenie, neboli zo strany konajúceho vyšetrovateľa zistené neodôvodnené prieťahy. Táto časť spisového materiálu je označená číselným označením listov od 4561 do 6155. Neobstojí teda tvrdenie Ing. K. M., že: „Po rozhodnutí Najvyššieho súdu za ďalšie skoro 2 roky orgány prípravného konania vykonali dožiadanim v zahraničí výsluch svedka, výsluch obvineného a nariadili znalecké dokazovanie.

Na výsluchy zo zahraničia sa dlho čakalo, ale počas tejto doby orgány prípravného konania nevykonávali dôkazy.“

V zmysle § 2 ods. 6 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Povinnosťou orgánu činného v trestnom konaní je zisťovať skutkový stav, teda rešpektovať zásadu objektívnej pravdy a zistiť ju v rozsahu vzťahujúcom sa na predmet trestného konania. Orgány činné v trestnom konaní môžu v rámci svojej pôsobnosti uplatniť

vlastné presvedčenie o potrebnom rozsahu dokazovania, ktorý je nevyhnutný pre náležité zistenie skutkového stavu. Neprináleží žiadnej strane konania posudzovať rozsah vykonaných dôkazov vyšetrovateľom...

Trestný poriadok umožňuje obvinenému ako aj poškodenému v zmysle § 167 Trestného poriadku kedykoľvek v priebehu vyšetrovania žiadať prokurátora, aby boli odstránené prieťahy vo vyšetrovaní alebo závady v postupe vyšetrovateľa. Kontrolou predmetného vyšetrovacieho spisového materiálu nebolo nadriadeným zistené, že by obvinený Ing. K. M. alebo prostredníctvom svojho obhajcu žiadal v priebehu vyšetrovania o odstránenie prieťahov vo vyšetrovaní.

Podľa § 174 Trestného poriadku, dozor nad zachovaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor. Počas celého prípravného konania nebola zo strany dozorového prokurátora vytknutá vyšetrovateľovi nečinnosť alebo zistené prieťahy vo vyšetrovaní.

Ing. K. M. vo svojej sťažnosti namieta aj osobu znalca Ing. M. tým, že v sťažnosti uvádza: „Vyšetrovateľ tohto znalca ustanovil v rozpore s jeho špecializáciou a posudok je nepoužiteľný. Pritom má tvoriť jadro dôkazov po vrátení prvej obžaloby a veci do prípravného konania“.

Je potrebné zdôrazniť, že znalec Ing. M. M. je znalcom v odbore ekonomika a podnikanie, odvetvie účtovníctvo, zapísaného v zozname znalcov Krajského súdu v Trnave...

Vyšetrovateľ dňa 21. 12. 2004 v zmysle §§ 108, 109 Trestného poriadku vykonal výsluch znalca za prítomnosti obhajcov JUDr. T. P. a JUDr. H. H., pri ktorom výsluchu mali možnosť obhajcovia klásť znalcovi doplňujúce otázky.

Z horeuvedených skutočností vyplýva, že sťažnosť obvineného... pre prieťahy v prípravnom konaní je neopodstatnená a účelová, preto navrhujeme, aby túto Ústavný súd Slovenskej republiky smerujúcu proti Ministerstvu vnútra SR, sekcii justičnej polície PZ, Odbor vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Bratislava v konaní pod sp. zn. ČVS: VKE-6/30-1998 v plnom rozsahu zamietol ako neodôvodnenú.»

Krajská prokuratúra vo svojom vyjadrení k sťažnosti zo 6. októbra 2005 (doručenom ústavnému súdu 14. októbra 2005) okrem iného uviedla:

„... Trestné stíhanie obvineného Ing. K. M. a ďalších šiestich osôb bolo začaté v roku 1999, pričom postupne bolo týmto osobám rozširované obvinenie pre ďalšie skutky a v roku 2000 bola na obvineného Ing. K. M. a spol. podaná obžaloba pre 12 skutkov.

Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 1 T 51/00 zo dňa 14. 9. 2001 predmetnú trestnú vec v zmysle § 188 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku vrátil prokurátorovi na došetrenie. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 4 To 59/2001 zo dňa 22. 8. 2002 sťažnosť prokurátora, ktorú podal proti uzneseniu krajského súdu, ktorým vec vrátil prokurátorovi na došetrenie ako nedôvodnú zamietol. Predmetné uznesenie bolo tunajšej prokuratúre doručené dňa 3. 1. 2003, pričom po doručení vyšetrovacieho spisu bol tento dňa 10. 2. 2003 zaslaný vyšetrovateľovi Ministerstva vnútra SR na došetrenie.

Krajský súd okrem iného v rámci došetrenia nariadil aj vykonanie úkonov mimo územia Slovenskej republiky a to výsluchy svedkov vo Švajčiarsku. Švajčiarske orgány boli o právnu pomoc požiadané žiadosťou zo dňa 29. 7. 2003 prostredníctvom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, pričom výsledky právnej pomoci boli krajskej prokuratúre doručené dňa 26. 2. 2004.

Taktiež žiadosťou o právnu pomoc zo dňa 9. 7. 2003 boli rakúske orgány požiadané o výsluch obvineného Ing. K. M.. Výsluch sa konal až dňa 14. 5. 2004, čo je skoro po jednom roku od podania žiadosti. Vzhľadom k tomu, že obvinenému Ing. K. M. bolo rozšírené obvinenie, muselo mu byť toto uznesenie, ale i predchádzajúce uznesenia doručené formou právnej pomoci (zo dňa 2. 7. 2004) a taktiež musel byť k nemu vypočutý. Tento výsluch sa konal dňa 18. 11. 2004.

Dňa 2. 9. 2004 bol obsah dozorového spisu Krajskej prokuratúry v Bratislave sp. zn. 1 Kv 5/04 odstúpený na ďalší výkon prokurátorského dozoru z dôvodu vecnej príslušnosti Úradu špeciálneho prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, pričom Krajskej prokuratúre sa opätovne po prehodnotení veci Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky vrátil dňa 10. 6. 2005.

Toho času dozorujúci prokurátor vec študuje a pripravuje obžalobu k jej podaniu na Krajský súd v Bratislave.

Vzhľadom k rozsiahlosti a náročnosti predmetnej trestnej veci som toho názoru, že dĺžka prípravného konania do podania prvej obžaloby bola primeraná.

Po vrátení veci na došetrenie krajským súdom vyšetrovateľ vykonával úkony v zmysle uznesenia krajského súdu, pričom došetrenie bolo skomplikované úkonmi, ktoré bolo

potrebné vykonať mimo územia Slovenskej republiky, pričom treba podotknúť, že určité prietahy ak ich možno nazvať prietahmi v konaní boli spôsobené práve tým, že obvinený Ing. M. sa zdržiaval a doposiaľ zdržiava mimo územia Slovenskej republiky a preto bolo potrebné niektoré úkony vykonať formou právnej pomoci, čo je určite zdĺhavejší proces, ako keby sa menovaný dostavil k výsluchu, resp. k iným úkonom na územie Slovenskej republiky.

Treba pripomenúť, že to boli práve orgány Rakúskej republiky, ktorým výsluch obvineného Ing. K. M. trval viac ako jeden rok.

Pokiaľ ide o skutočnosti uvedené v sťažnosti obvineného Ing. K. M. a jeho obhajcu, že v kauze privatizácie kúpeľov niet dôkazov o trestnosti a preto sa účelovo začali stíhať rôzne ekonomické kauzy z kúpeľov, že vyšetrovateľ vypočúval svedkov naslepo, že orgány činné v trestnom konaní vzniesli nepodložené obvinenie a nedokázali zhromaždiť usvedčujúce dôkazy, toto je možné považovať naozaj len za názor obvineného a jeho obhajcu, pretože vyšetrovateľ riadne vykonával úkony, ktoré považoval za nevyhnutné k objasneniu celej trestnej činnosti.

Obvinený Ing. K. M. a jeho obhajca ďalej v sťažnosti uvádzajú, že namiesto toho, aby krajská prokuratúra rešpektovala názor krajského súdu (o vrátení veci na došetrenie) podala opravný prostriedok v dôsledku ktorého vo veci rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý sťažnosť zamietol.

K tomu treba podotknúť, že postup, ktorý zvolila krajská prokuratúra jej umožňuje Trestný poriadok, ktorý krajská prokuratúra využila a nemožno preto aj keď Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosti prokurátora nevyhovet, hovoriť, že týmto konaním krajská prokuratúra spôsobila prietah v konaní.

Je pravdou, že vyšetrovateľ vykonával došetrovanie veci v intenciách krajského súdu skoro dva roky, čo však bolo spôsobené najmä úkonmi, ktoré sa vykonávali ako je už vyššie uvedené mimo územia Slovenskej republiky – v Rakúsku (viac ako rok trvali dva výsluchy Ing. K. M.) a vo Švajčiarsku, pričom niektorí svedkovia, ktorých opätovné výsluchy nariadil krajský súd boli vypočutí až po výsluchu Ing. K. M. v Rakúsku z taktického hľadiska, keďže nebol známy obsah jeho výpovede, aby tak vyšetrovateľ predišiel opätovným výsluchom svedkov k otázkam ktoré by vyplynuli z jeho výpovede.

Taktiež je treba uviesť, že znalec z odboru ekonomiky vypracovával znalecký posudok takmer jeden rok. Avšak námietku obvineného Ing. K. M. a jeho obhajcu, že vyšetrovateľ znalca ustanovil v rozpore s jeho špecializáciou a posudok je nepoužiteľný neobstojí,

pretože ide o znalca z odboru ekonomiky a podnikania, odvetvia účtovníctvo, zapísaného v zozname znalcov Krajského súdu v Trnave. Vyšetrovatel' tohto znalca pribral z dôvodu, že bolo potrebné posúdiť okrem iného aj účtovné doklady. Tento znalec bol vyšetrovateľom vypočutý za prítomnosti obhajcu JUDr. P. a JUDr. H., pričom ani jeden z nich nenamietal tak znalecký posudok, ako aj pribratého znalca.“

Z obsahu spisu zistil ústavný súd v zásade tie isté skutočnosti.

II.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...“, postupom odboru vyšetrovania v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: VKE-6/30-1998 a postupom krajskej prokuratúry v konaní sp. zn. 1 Kv 35/99.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou už vyslovil, že uvedené základné právo sa chráni aj v prípade konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní po začatí trestného stíhania (§ 160 Trestného poriadku), keď sa občan stáva účastníkom tohto konania ako obvinený (napr. II. ÚS 41/98, II. ÚS 20/02, III. ÚS 99/02).

Účel základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorým je predovšetkým odstránenie stavu právnej neistoty obvineného, sa aj v prípravnom trestnom konaní sleduje konaním a rozhodovaním príslušných orgánov v primeranej lehote.

Otázku existencie zbytočných priet'ahov v konaní ústavný súd aj v tomto prípade skúmal s poukazom na svoju stabilnú judikatúru, to znamená s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu a berúc do úvahy: 1. právnu a faktickú zložitost' veci, 2. správanie sťažovateľa a 3. spôsob, akým v konaní postupovali odbor vyšetrovania, ako aj krajská prokuratúra (obdobne napr. II. ÚS 74/97 alebo I. ÚS 70/98).

Pri vyhodnotení doterajšieho konania odboru vyšetrovania v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: VKE-6/30-1998, ako aj postupu krajskej prokuratúry v konaní sp. zn. 1 Kv 35/99 podľa uvedených kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, ústavný súd zistil, že ide o trestné stíhanie proti sťažovateľovi obvinenému pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 a ods. 3 písm. a), neskôr aj ods. 4 Trestného zákona v znení zákona č. 248/1994 Z. z., ktorým sa mení Trestný zákon a zákon o priestupkoch, ako aj pre trestný čin zneužívania informácií v obchodnom styku v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 k § 128 ods. 1, 2 a 4 Trestného zákona a pre trestný čin podvodu v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1 a 4 Trestného zákona v znení zákona č. 248/1994 Z. z., ktorým sa mení Trestný zákon a zákon o priestupkoch. Trestná vec sťažovateľa je pomerne zložitá najmä s poukazom na zisťovanie rozhodných skutočností a na rozsah dokazovania aj v tomto štádiu prípravného trestného konania. O zložitosti veci svedčia aj obsah a rozsah vyšetrovacieho spisu, materiály získané z došetrenia veci po jej vrátení najvyšším súdom [o. i. veľký počet vypočutých osôb (vrátane výsluchov v zahraničí), zadovážených listinných dôkazov, znalecké posudky].

Z hľadiska hodnotenia povahy veci ústavný súd vychádzal zo všeobecnej zásady uznávanej aj v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „európsky súd“), premietnutej aj do judikatúry všeobecných súdov v Slovenskej republike, podľa ktorej sa primeraná lehota na konanie v trestných veciach v dôsledku mimoriadne citlivého zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je spravidla spojený s trestným procesom, musí posudzovať prísnejšie. V uvedených súvislostiach ústavný súd musel vziať do úvahy aj celkovú doterajšiu dĺžku prípravného konania, keď trestné stíhanie sťažovateľa trvá takmer sedem rokov (od vydania uznesenia o vznesení obvinenia zo 7. apríla 1999) a v trestnej veci sťažovateľa zatiaľ nedošlo k podaniu obžaloby ani k inému spôsobu uzavretia prípravného trestného stíhania.

2. Správanie sťažovateľa v priebehu doterajšieho konania treba posudzovať komplexne. Ústavný súd zoberal do úvahy špecifikum trestného konania, že obvinení nemajú osobitnú povinnosť aktívne prispievať k urýchleniu trestného stíhania alebo spolupracovať s vyšetrovateľom vo svojej trestnej veci. Návrhy, žiadosti, podnety a sťažnosti sú súčasťou

ich práva na obhajobu a sú v konečnom dôsledku motivované snahou dosiahnuť priaznivé rozhodnutie ešte v priebehu prípravného konania (zastavenie trestného stíhania). Ústavný súd nezistil v preskúmvanej veci v tomto období nijakú významnú skutočnosť v správaní sťažovateľa, ktorá by odôvodňovala namietanú dĺžku konania (oficiálne miesto pobytu sťažovateľa v zahraničí, v Rakúskej republike, úkony prostredníctvom právnej pomoci takisto prebiehali v zahraničí – Rakúsko, Švajčiarsko).

3. Tretím kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným priet'ahom v konaní bol postup odboru vyšet'rovania v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: VKE-6/30-1998, ako aj postup krajskej prokuratúry v konaní sp. zn. 1 Kv 35/99.

Ústavný súd posudzoval spoločne postup odboru vyšet'rovania a krajskej prokuratúry v dvoch obdobiach:

a) Prvé hodnotené obdobie sa týka prípravného konania od vydania uznesenia o vznesení obvinenia až po opätovné vrátenie trestnej veci na došetrenie (t. j. od 7. apríla 1999 do 28. augusta 2002).

Konanie v počiatočnej fáze od vydania uznesenia o vznesení obvinenia prebiehalo v zásade plynulo a bez zbytočných priet'ahov a návrh na podanie obžaloby bol spracovaný 14. apríla 2000 (po vrátení veci na došetrenie však boli konštatované závažné procesné nedostatky v činnosti orgánov prípravného konania práve v tomto období, ktoré sa týmto v konečnom dôsledku premietli aj do celkovej dĺžky tohto konania).

V dôsledku podania odvolania zo strany sťažovateľa Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 1 T 51/00 zo 14. septembra 2001 podľa § 188 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku trestnú vec sťažovateľa vrátil prokurátorovi krajskej prokuratúry na došetrenie. Po vrátení trestnej veci sťažovateľa na došetrenie prokurátor podal 29. novembra 2001 sťažnosť proti označenému rozhodnutiu krajského súdu o vrátení veci na došetrenie. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 4 To 59/2001 z 28. augusta 2002 túto sťažnosť prokurátora zamietol.

Od 14. apríla 2000 do 28. augusta 2002, t. j. viac ako dva roky, sa teda konalo a rozhodovalo o ďalšom priebehu označeného trestného konania na príslušných všeobecných súdoch (krajský súd, najvyšší súd) v zmysle trestného práva procesného.

b) Druhé hodnotené obdobie sa týka obdobia po 28. auguste 2002.

Prokurátor krajskej prokuratúry 10. februára 2003 zaslal vec na došetrenie odboru vyšetrovania s pokynmi vyplývajúcimi z uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4 To 59/2001 na odstránenie procesných nedostatkov a pochybení v predchádzajúcom konaní (najvyšší súd v predmetnom uznesení o. i. konštatoval závažné chyby procesného charakteru zo strany vyšetrovateľa, keďže vznesenie obvinenia nebolo skutočne a nepochybne, ako ani osobne oznámené obvinenému, nestačí doručiť odpis uznesenia o vznesení obvinenia len jeho obhajcovi, teda ide o rozpor aj s čl. 6 ods. 3 písm. a) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; konanie v súvislosti s uznesením z 30. novembra 2000, že trestné stíhanie bude vedené proti sťažovateľovi ako proti ušlému, neprebiehalo v zmysle požiadaviek na takéto konanie vo vzťahu k obhajcovi sťažovateľa; podrobne špecifikoval požiadavky na vykonanie dokazovania smerujúceho k doplneniu a objasneniu skutkového stavu veci, na ktoré už poukázal aj krajský súd).

V súvislosti s oznámením obvinenia a výsluchom obvineného žiadosť o poskytnutie právnej pomoci z Rakúskej republiky bola zaslaná 30. apríla 2003 krajskej prokuratúre. Okresný súd D. vykonal 14. mája 2004 výsluch sťažovateľa (obvineného), t. j. po viac ako jednom roku. Orgány prípravného konania v tomto období nepreukázali v tomto smere žiadnu činnosť a pripísali celkovú dĺžku konania dožadným rakúskym orgánom.

Keďže v rámci výsluchu sťažovateľa (obvineného) nedošlo k doručeniu uznesenia o rozšírení obvinenia proti sťažovateľovi (čo možno pripísať na vrub krajskej prokuratúre, ktorá tento úkon nezahrnula do žiadosti o právnu pomoc, čím prispela k následnému procesu smerujúcemu k jeho zopakovaniu), opäť bola zaslaná 31. mája 2004 žiadosť o právnu pomoc a opakovaný výsluch sťažovateľa Okresný súd v D. vykonal 18. novembra 2004.

Uznesením z 12. februára 2004 bol pribratý znalec z odboru ekonomika a podnikanie, odvetvia účtovníctvo (k jeho ustanoveniu došlo až po piatich rokoch od vznesenia obvinenia proti sťažovateľovi). Ustanovený znalec podal 9. decembra 2004 znalecký posudok. Ďalšie doplnenie vyšetrovania prebehlo v zásade bez prietáhov (pokiaľ ide o právnu pomoc zo Švajčiarska).

Vyšetrovací trestný spis vo veci sťažovateľa bol ďalej s poukazom na novelu Trestného poriadku (zákon č. 537/2004 Z. z.) predložený 18. februára 2005 Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v Bratislave (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“), ktorý opatrením sp. zn. VII Gv 295/04 z 15. apríla 2005 určil, aby dozor vo veci sťažovateľa podľa § 174 Trestného poriadku vykonával naďalej prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry. Generálny prokurátor Slovenskej republiky zrušil 23. mája 2005 príslušnosť úradu špeciálnej prokuratúry a úrad špeciálnej prokuratúry tento návrh vrátil 23. júna 2005 krajskej prokuratúre s tým, že je v záujme zabezpečenia efektívnosti konania, aby v nej dozor vykonávala i naďalej krajská prokuratúra. Až do obdobia odoslania spisového materiálu ústavnému súdu koncom októbra 2005 v predmetnej veci návrh na obžalobu nebol podaný príslušnému súdu.

Ústavný súd so zreteľom na všetky uvedené skutočnosti konštatoval, že doterajším postupom odboru vyšetrovania v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: VKE-6/30-1998, ako aj postupom krajskej prokuratúry v konaní sp. zn. 1 Kv 35/99, t. j. v prípravnom trestnom konaní, ktoré začalo 7. apríla 1999 a trvá už takmer sedem rokov, došlo k zbytočným prietahom v období po vrátení veci na došetrenie neefektívnou činnosťou označených orgánov prípravného konania v období od 28. augusta 2002, t. j. po vrátení veci na došetrenie, predovšetkým v priebehu roka 2003, ako aj od mája 2004 až do novembra 2004 vo vzťahu k základným úkonom v trestnom stíhaní voči sťažovateľovi (obvinenému), čím bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

III.

V nadväznosti na rozhodnutie o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ústavný súd prikázal

odboru vyšetrovania v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: VKE-6/30-1998 a krajskej prokuratúre v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Kv 35/99 konať bez zbytočných prietáhov.

Pretože ústavný súd rozhodol o tom, že bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, zaoberal sa aj jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Dospel pritom k záveru, že v danom prípade je postačujúci výrok o porušení základného práva, a preto finančné zadosťučinenie sťažovateľovi, ktorý požadoval sumu 200 000 Sk, nepriznal.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania, ktoré sťažovateľovi vznikli v súvislosti s jeho zastupovaním v konaní pred ústavným súdom advokátom JUDr. T. P., ktoré vyčíslil sumou 9 340 Sk podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za 1. polrok 2003. Náhrada bola priznaná za dva úkony po 4 530 Sk a dvakrát režijný paušál 140 Sk.

Trovy konania sú odbor vyšetrovania a krajská prokuratúra povinné zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. februára 2006